

Az ideális töltőanyag

Dr. MOLNÁR Csaba
plasztikai sebész,
a Magyar Plasztikai Helyreállító és
Esztétikai Sebész Társaság
főtitkára

(Vajon létezik egyáltalán?)

Az esztétikai beavatkozások területén az utóbbi másfél-két évtized az injekálható töltőanyagok iránti kereslet robbanásszerű növekedésével jellemezhető. Ezeket az anyagokat különböző arc-ráncok feltöltésére, valamint volumenpótlásra használjuk. Egyik legkedveltebb alkalmazási terület az ajakvastagítás, amire számos példát láthatunk nap mint nap, elég csak fellapozni a bulvárlapokat, vagy betekinteni a kereskedelmi televíziók műsoraiiba.

Évről-évre egyre több gyártó jelentkezik újabb és újabb töltőanyaggal, ami arról árulkodik, hogy az ideális anyagot még mindig nem sikerült kifejleszteni. Milyen is lenne az ideális töltőanyag? Mindenekelőtt olcsó, biztonságos és tartós. Olyan, amelyik nem kelt allergiás reakciót, könnyen, egyszerűen, lehetőleg fájdalommentesen beadható, hosszú távon sem okoz váratlan hatásokat. Ilyen pedig sajnos mind a mai napig nem létezik. A tartós, ún. permanens anyagok hosszú távon kiszámíthatatlan késői reakciókat válthatnak ki. Saját praxisomban is találkoztam olyan esettel, amikor a beadás után három évvel, minden előzmény nélkül a töltőanyag helyén hirtelen fájdalmas duzzanat jelentkezett, többszörösére növelve a korábban megvastagított ajkak, holott a beadás után még az volt a fő probléma, hogy nem értük el azt az ajakvastagságot, amit szeretett volna a páciens.

E bár ritkán jelentkező, de annál ijesztőbb mellékhatások miatt szoktuk azt mondani, hogy a tartós töltőanyagok időzített bombaként viselkednek a szervezetben. Valószínűleg ezek a

nem várt reakciók a szervezet védekező rendszerének aktivizálódásával magyarázhatók, csak azt nem tudjuk, miért éppen évek múlva jelentkeznek a beadást követően. Sajnos manapság is találkozunk olyan páciensekkel, akiknek felelőtlen kollégák szilikon-olajat fecskendeznek be ajakvastagítás vagy ráncfeltöltés céljából, ami nemcsak veszélyes, de tilos is! Mindezt pedig főként azért teszik, mert az egészen más célra előállított és forgalmazott szilikon nagyságrendekkel olcsóbb, mint bármely legálisan kapható tartós vagy lebomló töltőanyag.

A felszívódó, szervezetünkben lebomló anyagok csak időleges hatást tudnak nyújtani, azt viszont meglehetősen drágán. Jó esetben fél-egy évenként ismételni kell a beadásukat ahhoz, hogy fenntartsuk a kívánt hatást.

A kezdetekben alkalmazott kollagén származékok ugyan felszívódtak a szervezetben, de szerves, többnyire állati eredetük révén allergiás tüneteket is kiválthattak. Mára úgy tűnik, egyetlen hatóanyag esetén beszélhetünk biztonságos alkalmazhatóságról, ami nem más, mint a hyaluronsav. A különböző gyártók más és más hyaluronsav származékokat állítanak elő, amelyek a molekulák közötti kémiai keresztkötésekben különböznek egymástól. A molekulák közötti különbségek jelentősége abban áll, hogy a gyártók a keresztkötések révén igyekeznek stabilizálni a beadásra szánt anyagot, így biztosítva azt, hogy a töltőanyag a lehető lelassabban ürüljön ki a szervezetből. Általában a beadás után fél-egy évig, nagyon szerencsés esetben akár másfél évig is élvezhetjük a szer jótékony hatását, de tapasztalatok szerint az ajakpír vastagításakor a hyaluronsav kétszer olyan gyorsan bomlik le,

mint egyébként más testtájékon alkalmazva. Az egyéb kémiai szerkezetű töltőanyagokkal, mint amilyen a francia szerző cikkében említett Radiesse, még nem rendelkezünk olyan hosszú távú tapasztalatokkal, amelyek alapján azt lehetne mondani, hogy biztosan jobb, mint a többi, mindössze abban lehetünk biztosak, hogy lényegesen drágább.

A töltőanyagoknak van egy speciális alkalmazási területe, ami a kezelésen átesett HIV-fertőzöttek egy csoportját érinti. Náluk ugyanis a vírusellenes gyógyszeres kezelés mellékhatásaként az arcról eltűnnek a zsír párnák, és a csontra soványodott arc stigmaként jelenik meg. Ezek a szerencsétlen betegek joggal érezhetik a társadalom számkivetettjeinek magukat, hasonlóan a leprásokhoz. Ebben a különleges esetben használhatók egyes tartós, nem lebomló anyagok, amelyeknél ilyenkor nem szoktunk látni kiszámíthatatlan szöveti reakciókat. Elképzelhető, hogy ez a betegség jellegével van összefüggésben.

A töltőanyagok kutatása és fejlesztése változatlan intenzitással folyik tovább, de emellett előtérbe kerülnek az alternatív lehetőségek is. Ilyen például a saját zsírsejtek töltőanyagként alkalmazása, ami minden más töltőanyagnál biztonságosabb, csak sajnos nem minden esetben lehet ugyanazon szövetrétegekbe juttatni, ahová például a hyaluronsavat.

A lézeres arcfiatalítás is egyfajta alternatív megoldást jelent, hiszen a bőr szerkezetének átépülése saját rugalmas és kollagén rost képződéssel jár.

Az ideális anyag keresése tehát tovább folytatódik, és csak remélni tudjuk, hogy egyszer a kezünkbe kaphatjuk. De azért van egy olyan sejtésem, hogy az sem lesz olcsó. ■

ELITE
CLINIC

Dr. Molnár Csaba
plasztikai sebész

VILÁGÚJDONSÁG!

LÉZERES BŐRFIATALÍTÁS
PRO-FRACTIONAL XC KEZELÉSSSEL

ELITE CLINIC

Tel.: 06 (52) 453-271, 06 30 955-1798

E-mail: molnar.csaba@eliteclinic.hu

www.eliteclinic.hu

